

Sygn. akt: I C 1974/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2017 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko G. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 43.320,48 zł (czterdzieści trzy tysiące trzysta dwadzieścia złotych 48/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 40.120,00 zł od dnia 8 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.200,48 zł od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. oddala wniosek pozwanej o rozłożenia zasądzonej należności na raty;

4. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.164,42 zł (cztery tysiące sto sześćdziesiąt cztery złote 42/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1974/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 kwietnia 2017 r.

(...) S.A. w W. w pozwie z dnia 14 kwietnia 2016 r. wniósł o zasądzenie solidarnie od G. B. i J. B. kwoty 43.320,48 zł. W pozwie wskazano, że na zadłużenie pozwanych z tytułu umowy odnawialnego kredytu konsumpcyjnego dla posiadaczy MultiKonta składają się następujące kwoty:

- 40.000 zł z tytułu zwrotu kapitału kredytu,

- 2.071,25 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych od dnia 17 czerwca 2015 r. do dnia 21 grudnia 2015 r.,

- 1.129,23 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek karnych naliczonych od dnia 22 grudnia 2015 r. do dnia 7 kwietnia 2016 r.,

- 120 zł z tytułu opłat i kosztów.

Powód wniósł też o zasądzenie dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od całej dochodzonej kwoty za okres od dnia 8 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty.

Pozwani w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnieśli o oddalenie powództwa w całości, Przyznali fakt zawarcia umowy kredytu i nie kwestionowali obowiązku spłaty kapitału kredytu w wysokości 40.000 zł. Kwestionowali natomiast sposób i wysokość naliczenia odsetek przez powoda. Zarzucili, że powód nie udowodnił terminu wymagalności dochodzonego roszczenia, a tym samym zasadności naliczenia odsetek zarówno umownych, jak i karnych za wskazany w pozwie okres. Powód nie wykazał też, kiedy wypowiedział umowę kredytu. Pozwani podnieśli, że niedopuszczalne jest żądanie przez powoda odsetek karnych umownych od dnia rozwiązania umowy kredytowej wskutek jej wypowiedzenia, albowiem od tej chwili powodowi przysługiwało jedynie prawo żądania odsetek ustawowych za opóźnienie. Nadto pozwani wnieśli o rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty (k. 13-16 akt).

Identyczne zarzuty pozwana podtrzymała po złożeniu przez powoda dokumentacji związanej z umową kredytu (k. 187-189 akt). Pozwany powołał się dodatkowo na fakt, że aneksem z dnia 23 lutego 2009 r. do umowy odnawialnego kredytu konsumpcyjnego z dnia 18 grudnia 2008 r. został zwolniony z długu przez powoda (k. 190-194 akt).

Pismem z dnia 16 stycznia 2017 r. powód cofnął pozew przeciwko J. B. (k. 206 akt). Z tego względu wobec tego pozwanego postanowieniem z dnia 10 marca 2017 r. Sąd umorzył postępowanie (art. 203 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.). Postanowienie to jest prawomocne.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Na podstawie umowy odnawialnego kredytu konsumpcyjnego dla posiadaczy MultiKonta z dnia 15 lutego 2008 r. (...) Bank S.A. w W. (obecnie (...) S.A.) udzielił pozwanym limitu kredytowego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, w kwocie 40.000 zł, z którego pozwani korzystali przez kilka następnych lat, w tym przy pomocy kart płatniczych. W umowie zapisano, że kredyt oprocentowany jest według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w banku, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 12,20% w stosunku rocznym. Postanowiono, że bank nalicza odsetki od wykorzystanej kwoty kredytu za każdy dzień, w okresach miesięcznych licząc od dnia postawienia kredytu do dyspozycji, kredytobiorca upoważnia bank do comiesięcznego obciążania rachunku kredytobiorcy, wskazanego w umowie kredytu, kwotą naliczonych odsetek. Na podstawie tego zapisu bank w trakcie trwania umowy naliczał odsetki od wykorzystanego limitu kredytu i obciążał nimi rachunek bankowy pozwanych. Odsetki te były pokrywane z wpłat dokonywanych w trakcie trwania umowy. Ostatnia wpłata na konto pozwanych miała miejsce 8 lipca 2015 r., ale nie pokryła całego zadłużenia z tytułu naliczonych przez bank odsetek umownych w okresie od 17 czerwca 2015 r. do dnia 21 grudnia 2015 r. – kwota niespłaconego zadłużenia z tego tytułu wyniosła 2.071,25 zł.

Zgodnie z § 11 umowy kredytowej w przypadku niespłacenia w umówionym terminie kredytu wraz z należnymi odsetkami, prowizjami i opłatami bank miał wezwać kredytobiorcę do niezwłocznego spłacenia należności, a od kwoty niespłaconego kapitału w terminie, od dnia następnego po terminie spłaty, bank miał prawo naliczać odsetki karne według zmiennej stopy procentowej wynikającej z Tabeli Stóp Procentowych banku obowiązującej w dniu popadnięcia w opóźnienie. Na dzień zawarcia umowy oprocentowanie dla należności przeterminowanych wynosiło 20%. Niespłacenie wymagalnych należności we wskazanym w wezwaniu terminie upoważniało bank do wypowiedzenia umowy.

W związku z brakiem spłaty limitu kredytowego i naliczonych od niego odsetek pismem z 15 września 2015 r. (...) S.A. wezwał pozwaną do spłaty zaległych należności w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytowej. W piśmie poinformowano pozwaną, że od zadłużenia przeterminowanego pobierane są odsetki według stopy 9,35% w skali roku. Poinformowano, że w przypadku braku spłaty w określonym

terminie pismo należy traktować jako wypowiedzenie umowy kredytowej a okres wypowiedzenia wynosi 60 dni i liczony jest od następnego dnia po upływie wyznaczonego siedmiodniowego terminu. Termin ten upłynął 21 grudnia 2015 r. Za okres od dnia 22 grudnia 2015 r. do dnia 7 kwietnia 2016 r. powód naliczył odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego, w kwocie 1.129,23 zł.

Oprócz tego bank naliczył pozwanej kwotę 120 zł z tytułu opłat i prowizji.

Dowody: umowa kredytu – k. 53-57, 164-168 akt

wyciąg z ksiąg bankowych – k. 58 akt

elektroniczne zestawienie operacji na rachunku bankowym – k. 68-155 akt

umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego – k. 156-159 akt

umowa o korzystanie z kart płatniczych – k. 160-161 akt

ostateczne wezwanie do zapłaty z 15.09.2015 r. – k. 169 akt

regulamin udzielania kredytów konsumpcyjnych – k. 170-179 akt

warunki udzielania kredytu gotówkowego w ramach bankowości detalicznej – k. 180-183 akt

Pozwana prowadzi obecnie działalność gospodarczą i w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 października 2016 r. osiągnęła dochód w kwocie ok. 9.500 zł. Posiada siedem niespłaconych kredytów w bankach na łączną kwotę przekraczającą 400.000 zł. Na koszty leczenia ponosi miesięcznie ok. 120 zł a za telefon ok. 50 zł. Nadto posiada zadłużenie wobec ZUS na kwotę ok. 25.000 zł i wobec Urzędu Skarbowego na kwotę ok. 45.000 zł. Nie posiada żadnego cennego majątku.

Okoliczności bezsporne : oświadczenie majątkowe pozwanej - k. 198-200 akt

Sąd uznał, że powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie, albowiem pozwana nie kwestionowała zawarcia umowy kredytu i braku spłaty kapitału, ani wysokości zadłużenia w zakresie należności głównej (art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe).

W ocenie Sądu powód wykazał także podstawę do naliczenia i wysokość zarówno odsetek umownych, jak i karnych za opóźnienie, albowiem przedstawił umowę kredytową i zestawienie operacji w (...), z których wynikały stopy procentowe odsetek, terminy ich naliczania i wysokość. Z tego względu Sąd zasądził te odsetki na podstawie art. 359 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz w oparciu o stosowne postanowienia umowne.

Dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie od zaległej należności głównej, opłat i kosztów windykacji zasądzono od dnia 8 kwietnia 2016 r. na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Odsetki za opóźnienie od skapitalizowanych (zaległych) odsetek zasądzono jedynie od dnia wniesienia pozwu do dnia wyrokowania, zgodnie z 482 § 1 k.c., albowiem w razie braku umowy stron w tym zakresie od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od dnia wytoczenia o nie powództwa. Z tego względu powództwo o zapłatę tych odsetek za okres od dnia 8 kwietnia 2016 r. do dnia 13 kwietnia 2016 r. zostało oddalone.

W ocenie Sądu pozwana nie zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa rozłożenia zasądzonej należności na raty (art. 320 k.p.c.), gdyż posiada liczne zadłużenia a jej obecne dochody nie pozwalają na spłatę zadłużenia wobec powoda nawet w małych ratach.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zgodnie z żądaniem pozwu (k. 5 i 40 akt). Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu – 542 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego - 17 zł, opłata na rzecz radcy prawnego w kwocie żądanej w pozwie – 3600 zł (opłata ta była niższa niż stawka minimalna

wskazana § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu sprzed nowelizacji rozporządzeniem z 3 października 2016 r. - Dz. U. z 2015 r. poz. 1804, jednak Sąd nie mógł wyjść w tym zakresie ponad żądanie pozwu – k. 5 i 40 akt) oraz opłata za wniesienie pozwu drogą elektroniczną - 5,42 zł.